

[Hans Toft.]

hedsforvaringen, men disse vil jo også efter lovforslaget bestemmelser kunne idømmes forvaringsanstalt efter de nye regler.

Med hensyn til ungdomsfængsel vil jeg gerne sige, at vi i det konservative folkeparti kan erklære os principielt enige i, at de unge kriminelle problemer ikke bedst finder deres løsning gennem den delvis tidsbestemte sanktion ungdomsfængsel. Vi må prøve at finde andre behandlingsformer, som kan sættes i stedet. Men her melder problemerne sig jo, ikke mindst over for de helt unge lovovertrædere, de 15—18-årige, som også hr. Tastesen var inde på. Jeg mener, vi må drøfte disse problemer nærmere under udvalgsarbejdet, ikke mindst på baggrund af de forskellige udtalelser, der er fremsat i straffelovrådets betænkning om de strafferetlige særforanstaltninger.

Det er jo ikke ligefrem entydige synspunkter, der anlægges over for ungdomsfængslets fremtid. Selv om lederne af de tre ungdomsfængsler nu enstemmigt går ind for, at man afskaffer denne sanktion — hvilke udtalelser jeg forstår også ministeren har lagt overordentlig stor vægt på med henblik på fremsættelsen af dette forslag — så anerkender lederne dog også, at der en lang årække er opnået gode resultater i kraft af kombinationen af intensiv indsats og den ubestemte tid. Man fremhæver på den anden side, at der blandt ungdomsfængslets klientel har kunnet konstateres en stigende uvilje mod tidsbestemtheden og den forlængede frihedsberøvelse set i forhold til den tidsbestemte straf, og at der findes et stigende antal indsatte af passive 20-årige, for hvem behandlingsforsøg ikke har nogen effekt. Disse forhold er bl. a. årsag til, at man nu anbefaler sanktionen ophævet.

Vi vil ikke stille os afvisende over for disse argumenter, men vi må på den anden side også lægge vægt på de udtalelser, der er fremkommet bl. a. fra fængselsnævnet og fra retslægerrådet, som ikke kan anbefale en ophævelse af ungdomsfængslet, fordi man mener, at der ikke mindst blandt de helt unge under 18 år vil være tale om et klientel, der er uegnet til afsoning i de almindelige fængsler, og at vi derfor ville være ilde stillet, hvis man ophævede ungdomsfængslet. Vi finder, at disse argumenter, som er frem-

sat her, må danne baggrund for en nærmere overvejelse.

At der er behov herfor, vidner også udtalelsen fra ledelsen i børne- og ungdomsforsorgen om, idet man her klart udtrykker, at en afskaffelse af ungdomsfængslet ikke kan forventes at føre til, at børne- og ungdomsforsorgen vil kunne påtage sig ansvaret for flere af de helt unge, end man hidtil har gjort.

Men lad os overveje disse udtalelser og til lige med dem de forskellige synspunkter, der er givet udtryk for fra straffelovrådets side. En idé, som man måske kunne overveje i denne henseende, var, at man lod folketingets retsudvalg tage på en besigtigelsestur, hvor vi i de tre ungdomsfængsler kunne diskutere problemerne ikke blot med lederne af disse fængsler, men også med de indsatte.

Om de øvrige punkter i lovforslaget kan jeg sige, at vi med hensyn til de særlige retsfølger over for de kriminelle spiritusmisbrugere stiller os positivt over for, at man ophæver de bestemmelser, som i øjeblikket er gældende. Der er tale om helbredelsesforanstaltninger, som åbenbart ikke længere tillægges nogen særlig værdi fra lægelig side. Det rigtige i dag må være, at man i stedet søger at løse disse problemer uden for kriminalforsorgen, inden for den almindelige lægelige og sociale alkoholforsorg.

I denne forbindelse finder jeg det dog vigtigt samtidig at understrege, at vi må være meget opmærksom på denne gren af vor forsorg. Der er tale om en gruppe i samfundet, som man har været tilbøjelig til mange gange at skyde lidt til side i den offentlige debat til fordel for de problemer, der melder sig f. eks. i forbindelse med samfundets narkotikamisbrugere. Jeg mener, der er grund til at fastslå, at alkoholproblemet — ikke alene de kriminelle, men også problemet generelt — er af en størrelsesorden, som må have vor største opmærksomhed.

Vi kan tilslutte os, at den særlige strafart særforanstaltning ophæves, og ligeledes, at der sker indskrænkninger i den helt tidsbestemte retsfølge forvaring. Jeg vil dog i denne forbindelse gerne understrege, at vi heller ikke ønsker at gå videre, end forslaget indebærer. Selv om vi endog over for de værste forbrydere må sikre, at de ikke er retsløse og undergivet vilkårlighed, må vi på den anden